

عنوان مقاله:

زبان مشترک معماری و هنر مهندسی سازه در معماری ایران

محل انتشار:

کنفرانس ملی تحقیق و توسعه در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی نوین (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عاصم شهرباف - دانشجوی دکتری معماری دانشگاه تربیت مدرس تهران، ایران

مجتبی انصاری - دانشیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه، تعامل سازه و معماری، از جمله مسایلی است که نظر طراحان را به خود جلب نموده است. در معماری سنتی ایران، روند تعامل سازه و معماری به طور پیوسته و در کمال یکپارچگی بود. اما با توجه به تغییرات حاصل از عصر صنعت و به التبع آن ورود جریانات غربی به کشور، در سده های اخیر، این امر میان پژوهشگران و محققان، مورد بحث و مجادله قرار گرفته است. هدف از این مقاله، دستیابی به زبان مشترک معماری با هنر مهندسی سازه می باشد که به سبب آن، تعامل مطلوبی بین معماری و سازه حاصل گردد. در این راستا، روش تحقیق، تلفیقی از روش تاریخی- تفسیری، توصیفی- تحلیلی و منطقی می باشد و ابزار جمع آوری اطلاعات، کتابخانه ای است. نتایج تحقیق نشان دهنده آن است که هندسه، زبان مشترک معماری و هنر مهندسی سازه است. به نحوی که، در دوره های مختلف معماری ایران، هندسه از ویژگی های بارز آثار محسوب می گردد. از طرفی، هندسه یکی از مهمترین شاخصه های وحدت و یکپارچگی در یک اثر معماری می باشد. امید است با استفاده از این رویکرد، نه تنها به ارزیابی آثار معماری پرداخته شود، بلکه بتوان فرآیند طراحی را تبیین نمود که طراحان را قادر سازد با عنایت به مسایل سازه ای، طرح های معمارانه فاخری را ارائه دهند.

کلمات کلیدی:

تعامل سازه و معماری، زبان مشترک، هندسه، معماری ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/723492>

